

ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ

ສະຖາບັນຄົ້ນຄວ້າເສດຖະກິດອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ

ບົດຄົ້ນຄວ້າຫຍໍ້ດ້ານນະໂຍບາຍ

ການເຂົ້າຫາແຫຼ່ງທຶນຂອງວິສາຫະກິດ ຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ກາງ ພາຍໃຕ້ ໂຄງການກອງທຶນສົ່ງເສີມ SMEs

Fund

ກຸມພາ, 2021

ພາກສະຫຼຸບຫຍໍ້

SMEs ລາວສ່ວນຫຼາຍແມ່ນມີຄວາມສົນໃຈ ແລະ ຕ້ອງການ ເຂົ້າຫາແຫຼ່ງທຶນດອກເບ້ຍຕໍ່າ ພາຍໃຕ້ໂຄງການກອງທຶນສົ່ງເສີມ SMEs ເນື່ອງຈາກອັດຕາດອກເບ້ຍເງິນກູ້ແມ່ນຕໍ່າ ເມື່ອທຽບໃສ່ເງິນກູ້ປົກກະຕິ ໂດຍມີສ່ວນຕ່າງອັດຕາດອກເບ້ຍເກືອບ 5-9% ຕໍ່ປີ. ແຕ່ໃນເມື່ອຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດຕ້ອງການກູ້ຢືມ ແມ່ນໄດ້ພົບຫຼາຍສິ່ງທ້າທາຍ ເຊິ່ງບໍ່ງ່າຍສໍາລັບຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດດັ່ງກ່າວ.

ເຊິ່ງສາເຫດທີ່ SMEs ລາວສ່ວນຫຼາຍ ບໍ່ສາມາດເຂົ້າຫາແຫຼ່ງທຶນດັ່ງກ່າວໄດ້ແມ່ນມາຈາກຫຼາຍສາເຫດ. ສິ່ງສໍາຄັນທີ່ສຸດແມ່ນບັນຫາພາຍໃນຂອງຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດ ທີ່ບໍ່ສາມາດຍົກລະດັບຕົນເອງໃຫ້ເປັນ SMEs ທີ່ເຂັ້ມແຂງ ແລະ ໄດ້ເງື່ອນໄຂຕາມລະບຽບການຂອງທະນາຄານ.

ດັ່ງນັ້ນ ແນວທາງສົ່ງເສີມໃນຕໍ່ໜ້າ ຈຶ່ງຕ້ອງເລັ່ງໃສ່ຈຸດດັ່ງກ່າວ ໃນການສ້າງເງື່ອນໄຂໃຫ້ SMEs ສາມາດປັບປຸງຕົນເອງ, ຄວບຄູ່ກັບການຊຸກຍູ້ໃຫ້ SMEs ທີ່ໄດ້ເງື່ອນໄຂໃຫ້ມີຄວາມສະດວກໃນການເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງທຶນດອກເບ້ຍຕໍ່າຫຼາຍຂຶ້ນ ເພື່ອຊຸກຍູ້ໃຫ້ເຂົາເຈົ້າເຕີບໂຕ ເປັນພາກສ່ວນທີ່ສໍາຄັນໃນເສດຖະກິດຂອງຊາດຢ່າງຍືນຍົງ.

ການເຂົ້າຫາແຫຼ່ງທຶນຂອງວິສາຫະກິດຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ກາງ ພາຍໃຕ້ໂຄງການກອງທຶນສິ່ງເສີມ SMEs

ໂດຍ: ຈັນທະພອນ ສິລິປັນໂຍ

ສະຖາບັນຄົ້ນຄວ້າເສດຖະກິດອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ

silipanyoc@yahoo.com

ກຸມພາ, 2021

1. ພາກສະເໜີ

ຈາກການສຳຫຼວດຫົວໜ່ວຍວິສາຫະກິດທົ່ວປະເທດຄັ້ງທີ 2 (ສູນສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ, 2015) ໃນຈຳນວນ 124,873 ຫົວໜ່ວຍ ໃນນັ້ນມີວິສາຫະກິດຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ກາງ (SMEs) ກວມເອົາເຖິງ 99.8%, ອີງໃສ່ວິໄສທັດ ແລະ ແຜນພັດທະນາວິສາຫະກິດຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ກາງ ໄລຍະ 2016-2020 ທີ່ຕ້ອງການໃຫ້ SMEs ລາວ ເປັນພາກສ່ວນທີ່ສຳຄັນໃນການຂັບເຄື່ອນເສດຖະກິດຂອງຊາດ ພ້ອມທັງມີຄວາມສາມາດເຊື່ອມຕິວເຂົ້າຮ່ວມ ການຜະລິດ, ການແລກປ່ຽນສິນຄ້າຢູ່ພາຍໃນປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນໂດຍການສ້າງສະພາບແວດລ້ອມທີ່ເອື້ອອຳນວຍທີ່ມີກົນໄກສະໜັບສະໜູນທີ່ມີປະສິດທິພາບ. ໜຶ່ງໃນເຈັດນະໂຍບາຍທີ່ສຳຄັນເພື່ອຊ່ວຍເຫຼືອ SMEs ຂອງລັດຖະບານ ກໍ່ແມ່ນການສິ່ງເສີມການເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງທຶນ (MoIC, 2020)¹.

ເພື່ອໃຫ້ນະໂຍບາຍດັ່ງກ່າວໄດ້ຮັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃຫ້ເປັນຮູບປະທຳ, ລັດຖະບານໄດ້ໃຊ້ຄວາມພະຍາຍາມ, ຄວາມເອົາໃຈໃສ່ຢ່າງສູງໃນການຊອກຫາ ແລະ ຈັດສັນແຫຼ່ງທຶນເງິນກູ້ດອກເບ້ຍຕ່ຳພິເສດ ຕໍ່ຂະແໜງທຸລະກິດທີ່ເປັນບຸລິມະສິດຂອງລັດຖະບານພາຍໃຕ້ກອງທຶນສິ່ງເສີມ SMEs. ຈາກຂໍ້ມູນໃຫ້ຮູ້ວ່າ ນັບແຕ່ປີ 2012 ຮອດປັດຈຸບັນກອງທຶນສິ່ງເສີມ SMEs ໄດ້ຄຸ້ມຄອງເງິນສິນເຊື່ອໃຫ້ SMEs 4 ບ້ວງຄື: ບ້ວງເງິນກໍ່ຕັ້ງກອງທຶນ 32 ຕື້ກີບ, ບ້ວງເງິນກູ້ຢືມ ແລະ ຊ່ວຍເຫຼືອລ້າຈາກທະນາຄານໂລກ 111.68 ຕື້ກີບ, ບ້ວງເງິນສະສົມຂອງທຶນສິ່ງເສີມວິສາຫະກິດຂະໜາດ

ນ້ອຍ ແລະ ກາງ 3,8 ຕື້ກີບ ແລະ ບ້ວງເງິນທີ່ລັດຖະບານປະກອບໃຫ້ 200 ຕື້ກີບ.

ແຕ່ຜ່ານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການແມ່ນຍັງມີຫຼາຍສິ່ງທ້າທາຍ, ມີຫາງສຽງຈົ່ມວ່າຈາກພາກທຸລະກິດ ວ່າເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງທຶນດັ່ງກ່າວບໍ່ໄດ້, ເຊິ່ງເຮັດໃຫ້ຜູ້ຮັບຜິດຊອບນະໂຍບາຍ ແລະ ສັງຄົມມີຄວາມສົນໃຈເຖິງສາເຫດທີ່ SMEs ລາວ ຈຳນວນໜຶ່ງບໍ່ສາມາດເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງທຶນຈາກກອງທຶນສິ່ງເສີມ SMEs ໄດ້ ແມ່ນເປັນຍ້ອນສາເຫດໃດ ແມ່ນຫຍັງຄືບັນຫາ ແລະ ອຸປະສັກທີ່ກົດຂວາງຕໍ່ການເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງທຶນຂອງວິສາຫະກິດຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ກາງ ພາຍໃຕ້ໂຄງການກອງທຶນສິ່ງເສີມດັ່ງກ່າວ, ດັ່ງນັ້ນບົດຄົ້ນຄວ້ານີ້ຈະໄດ້ລົງເລິກສຶກສາເຖິງບັນຫາທີ່ຕັ້ງຂຶ້ນ ແລະ ສະເໜີແນະດ້ານວິຊາການ.

2. ວິທີການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ຜົນໄດ້ຮັບ

ການຄົ້ນຄວ້າຄັ້ງນີ້ໄດ້ນຳໃຊ້ວິທີການສຳພາດແບບລົງເລິກກັບພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງກ່ຽວກັບການເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງທຶນ ເຊັ່ນ: ໜ່ວຍງານຮັບຜິດຊອບກອງທຶນສິ່ງເສີມ SMEs, ທະນາຄານທຸລະກິດ, ສະພາການຄ້າ ແລະ ອຸດສາຫະກຳ, ຂະແໜງການທີ່ປຶ້ນອ້ອມຈຳນວນໜຶ່ງ. ຄຳຖາມຄົ້ນຄວ້າຫຼັກເພື່ອຕອບບັນຫາທີ່ຕັ້ງຂຶ້ນຂ້າງເທິງມີດັ່ງລຸ່ມນີ້:

1) ຕໍ່ກັບຂໍ້ສົງໄສຂອງຜູ້ປະກອບການທີ່ວ່າບັນຫາ ແລະ ອຸປະສັກການເຂົ້າຫາແຫຼ່ງທຶນຂອງ SMEs ແມ່ນເກີດມາຈາກທະນາຄານກິດກັ້ນ?

ເພື່ອຊອກຫາຄຳຕອບດັ່ງກ່າວ ການຄົ້ນຄວ້າໄດ້ເບິ່ງໃນລາຍລະອຽດກ່ຽວກັບກົນໄກການເຂົ້າຫາແຫຼ່ງທຶນ

¹ ແຜນພັດທະນາວິສາຫະກິດຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ກາງ ໄລຍະ 2016-2020, ກົມສິ່ງເສີມວິສາຫະກິດຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ກາງ, <https://dosmep.org/priority-areas/>

ໂດຍເລີ່ມຈາກການສຶກສາຂັ້ນຕອນ, ລະບຽບ ແລະ ເງື່ອນໄຂ ໃນການພິຈາລະນາປ່ອຍກູ້ຂອງທະນາຄານ ຕັ້ງແຕ່ມີຈຸດປະສົງຂໍ້ກູ້ ຮອດຂັ້ນຕອນອະນຸມັດ ແລະ ໄດ້ຮັບເງິນກູ້ ພົບວ່າການກູ້ເງິນກ່ອນຈະໄດ້ເງິນນຳ ທະນາຄານແມ່ນບໍ່ງ່າຍ. ມີຫຼາຍຂັ້ນຕອນສົມຄວນທີ່ ກໍ່ໃຫ້ເກີດການຈຳກັດຕໍ່ SMEs ທີ່ຕ້ອງການຂໍ້ກູ້ຢືມ.

SMEs ທີ່ຕ້ອງການຢືມເງິນຕ້ອງໄດ້ວາງແຜນ ແລະ ກຽມຕົວຫຼາຍຢ່າງ. ໂດຍສະເພາະແມ່ນຕ້ອງຍົກລະດັບ ຕົນເອງໃຫ້ເປັນSMEs ທີ່ເຂັ້ມແຂງ ໄດ້ຕາມເງື່ອນໄຂ ແລະ ລະບຽບການຂອງທະນາຄານເພື່ອໃຫ້ເກີດຄວາມ ໜ້າເຊື່ອຖື ແລະ ຜ່ານການພິຈາລະນາອະນຸມັດ. ເຫດ ຜົນກໍ່ແມ່ນວ່າຕາມຫຼັກການແລ້ວທະນາຄານ ແມ່ນ ຕ້ອງການຫຼຸດຄວາມສ່ຽງໃຫ້ໄດ້ຫຼາຍທີ່ສຸດຈາກການ ປ່ອຍກູ້ໃຫ້ກັບທຸລະກິດ ເນື່ອງຈາກເງິນທີ່ທະນາຄານ ຄອບຄອງຢູ່ນັ້ນເປັນເງິນທີ່ມີຕົ້ນທຶນ (ດອກເບ້ຍເງິນ ຝາກ, ຄ່າບໍລິຫານຈັດການ, ອັດຕາເງິນເຜີ້ ແລະ ອື່ນໆ). ໂດຍຜື້ນຖານແລ້ວ ທະນາຄານແມ່ນພະຍາຍາມຊອກ ຫາລູກຄ້າທີ່ມີຄວາມສ່ຽງຕໍ່າເພື່ອປ່ອຍກູ້ (ຫຼືກລ້ຽງໜີ້ບໍ່ ເກີດດອກອອກຜົນ ຫຼື NPL). ດັ່ງນັ້ນ, ວິສາຫະກິດຂະ ໜາດນ້ອຍ ແລະ ກາງ ທີ່ມີຈຸດປະສົງຕ້ອງການກູ້ຢືມ ເງິນຈາກທະນາຄານທຸລະກິດຕ່າງໆ ພາຍໃຕ້ກອງທຶນ ສິ່ງເສີມSMEs ຄວນກຽມຄວາມພ້ອມປະຕິບັດຕາມ ເງື່ອນໄຂຂອງທະນາຄານທຸລະກິດທີ່ຈະກູ້ຢືມ.

ດັ່ງນັ້ນ ຕໍ່ກັບຂໍ້ສົງໄສຂອງຜູ້ປະກອບການທີ່ ວ່າບັນຫາ ແລະ ອຸປະສັກການເຂົ້າຫາແຫຼ່ງທຶນຂອງວິ ສາຫະກິດຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ກາງເກີດຈາກທະນາ ຄານອາດບໍ່ຖືກຕ້ອງ. ຢ່າງໃດກໍ່ດີ ເຖິງວ່າທະນາຄານບໍ່ ໄດ້ກົດກັ້ນການເຂົ້າຫາແຫຼ່ງທຶນຂອງSMEs ແຕ່ທະ ນາຄານກໍ່ມີຂັ້ນຕອນ, ລະບຽບ, ເງື່ອນໄຂ ທີ່ໃຊ້ໃນ ການພິຈາລະນາຄັດເລືອກລູກຄ້າຂອງຕົນຢ່າງເປັນລະ ບົບຕາມມາດຕະຖານທີ່ຂ້ອນຂ້າງເຄັ່ງຄັດເພື່ອເລືອກ ຜື້ນໃຫ້ໄດ້ຜູ້ປະກອບການທີ່ມີເງື່ອນໄຂ, ມີສັກກະຍະ ພາບໃນການໃຊ້ແທນເງິນກູ້ ພ້ອມດອກເບ້ຍໃຫ້ແກ່ທະ ນາຄານ. ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຜູ້ກູ້ຢືມທີ່ດີ ແລະ ມີຄວາມສ່ຽງ ໜ້ອຍ ຫຼັກການທົ່ວໄປໃນການປ່ອຍກູ້ຕໍ່ທຸລະກິດຂອງ ທະນາຄານລວມມີ ການສຳພາດ ແລະ ຂໍ້ຫຼັກຖານເພື່ອ ເກັບກຳລາຍລະອຽດຂໍ້ມູນຜື້ນຖານຂອງລູກຄ້າທີ່ກ່ຽວ

ກັບຂໍ້ເທັດຈິງຕ່າງໆຂອງລູກຄ້າ (ສຳເນົາບັດປະຈຳຕົວ, ສຳມະໂນຄົວຜູ້ກູ້ຢືມ, ເອກະສານຫຼັກຊັບຄ້ຳປະກັນ), ຂໍ້ ມູນຜື້ນຖານການດຳເນີນທຸລະກິດ ແລະ ການເຄື່ອນ ໄຫວທາງການເງິນໃນໄລຍະຜ່ານມາ ແລະ ແຜນການ ໃນຕໍ່ໜ້າ. ນອກນັ້ນຍັງມີເອກະສານຄັດຕິດ ເຊັ່ນ: ໃບ ທະບຽນວິສາຫະກິດ, ໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ, ໃບ ສະຫຼຸບຊັບສິນບັດ, ໃບລາຍງານຜົນໄດ້ຮັບ, ໃບລາຍງານ ງົບກະແສເງິນສົດ, ໃບແຈ້ງການເດີນບັນຊີຂອງທຸລະ ກິດ, ແຜນການນຳໃຊ້ເງິນກູ້, ແຜນຄາດການລາຍຮັບ ແລະ ການດຳເນີນທຸລະກິດໃນຕໍ່ໜ້າ. ລາຍການກວດ ສອບເອກະສານ ກ່ອນປ່ອຍກູ້ຂອງທະນາຄານທຸລະກິດ ສາມາດສັງລວມໄດ້ໃນຕາຕະລາງທີ 1.

ຈາກຕາຕະລາງ 1 ເຫັນໄດ້ວ່າລາຍການກວດ ສອບ ກ່ອນປ່ອຍກູ້ຂອງທະນາຄານແມ່ນມີຫຼາຍສົມ ຄວນເຊິ່ງເຫດຜົນຫຼັກ ແມ່ນຕ້ອງການຫຼຸດຄວາມສ່ຽງ ໃນການປ່ອຍກູ້ ແລະ ປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ເກີດໜີ້ທີ່ບໍ່ເກີດ ດອກອອກຜົນ (NPL). ຈາກບົດຮຽນທີ່ຜ່ານມາການ ທີ່ມີຄວາມຮອບຄອບ ແລະ ຮັດກຸມ ແມ່ນສິ່ງທີ່ດີ ໃນ ການປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ເກີດໜີ້ທີ່ບໍ່ເກີດດອກອອກຜົນ ແລະ ເພີ່ມຄວາມຍືນຍົງໃນການນຳໃຊ້ແຫຼ່ງທຶນດອກເບ້ຍຕໍ່າ ໃຫ້ເກີດປະສິດທິຜົນສູງສຸດ.

2) ມີເງື່ອນໄຂໃດແດ່ທີ່ທະນາຄານໃຊ້ໃນການ ພິຈາລະນາໃນການປ່ອຍກູ້? ຜູ້ປະກອບການ ຕ້ອງເຮັດ ຫຍັງແດ່ເພື່ອໃຫ້ເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງທຶນຂອງທະນາຄານ?

ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວເງື່ອນໄຂທີ່ທະນາຄານໃຊ້ໃນການ ພິຈາລະນາປ່ອຍກູ້ ແມ່ນມີຄວາມຄ້າຍຄືກັນທີ່ໃຊ້ໃນ ທົ່ວໂລກ ຄືການປະຕິບັດຕາມຫຼັກການ 5Cs ດັ່ງນີ້:

C 1 = Character (ຄຸນລັກສະນະ ແລະ ຄວາມໜ້າ ເຊື່ອຖືຂອງຜູ້ຂໍກູ້): ເປັນວິສາຫະກິດທີ່ມີທະບຽນທີ່ຖືກ ຕ້ອງ ແລະ ຜູ້ຂໍກູ້ມີຄວາມໜ້າເຊື່ອຖື, ສິ່ງນີ້ຖືເປັນສິ່ງທີ່ ສຳຄັນຕົ້ນຕໍທີ່ຜູ້ກູ້ຕ້ອງມີ, ດັ່ງນັ້ນຜູ້ປະກອບການທັງ ຫຼາຍຈິ່ງຢາກຖືເປົ້າ. ຖ້າທ່ານສະສົມຜົນງານທີ່ເຄື່ອນໄຫວ ນຳທະນາຄານໄດ້ດີເທົ່າໃດ ຄວາມໜ້າເຊື່ອຖືຕໍ່ໂຕທ່ານ ກໍ່ຈະມີສູງຂຶ້ນເທົ່ານັ້ນ. ຄຸນລັກສະນະນີ້ຈະກາຍເປັນ ເງື່ອນໄຂທີ່ສຳຄັນຫຼາຍປະກອບໃນການພິຈາລະນາກູ້ ຢືມເງິນຈາກທະນາຄານ.

C 2 = Capacity (ຄວາມສາມາດໃນການຊຳລະໜີ້ຄືນໄດ້ຕາມກຳນົດ): ທະນາຄານບໍ່ໄດ້ຕ້ອງການທີ່ຈະຍຶດຊັບຂອງໃຜຖ້າບໍ່ຈຳເປັນ ແຕ່ສິ່ງທີ່ທະນາຄານຢາກເຫັນແມ່ນ ການນຳໃຊ້ເງິນທຶນທີ່ກູ້ໄປເຂົ້າໃນແຜນທຸລະກິດທີ່ທ່ານຕັ້ງໃຈຂຽນໃຫ້ເກີດດອກອອກຜົນ, ເພາະຖ້າທຸລະກິດປະສົບຜົນສຳເລັດທະນາຄານກໍ່ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ. ດັ່ງນັ້ນ, ທະນາຄານແມ່ນຕ້ອງການຢາກຮູ້ວ່າທ່ານຈະມີຄວາມອາດສາມາດໃຊ້ໜີ້ຄືນໄດ້ແທ້ບໍ່? ເຊິ່ງໃນເງື່ອນໄຂນີ້ຜູ້ປະກອບການຄວນຈະສ້າງແຜນທຸລະກິດໃຫ້ດີ.

C 3 = Capital (ທຶນຕົນເອງຫຼືຊັບສິນ ຂອງຜູ້ຂໍກູ້): ເພື່ອເຮັດໃຫ້ທະນາຄານເຊື່ອໝັ້ນວ່າ ຜູ້ປະກອບການເຮັດແທ້ທຳຈິງ ຜູ້ປະກອບການຄວນໄດ້ລົງທຶນໃນສ່ວນໃດສ່ວນໜຶ່ງຂອງທຸລະກິດດ້ວຍທຶນຕົນເອງ. ການໄດ້ລົງທຶນໄປແລ້ວສ່ວນໃດໜຶ່ງຂອງທຸລະກິດ ຈະເປັນການຝຶກສູດທີ່ຊີ້ວັດໃຫ້ເຫັນໄດ້ວ່າຜູ້ປະກອບການມີຄວາມໝັ້ນໃຈໃນໂຄງການທີ່ກຳລັງຂໍກູ້ຢືມຈາກທະນາຄານຈຶ່ງກຳລັງລົງທຶນໄປແລ້ວ.

C 4= Collateral (ຫຼັກຊັບຄ້ຳປະກັນ): ຄວາມຈິງແລ້ວທະນາຄານບໍ່ໄດ້ປາດຖະໜາຢາກຍຶດຊັບຂອງຜູ້ໃດຖ້າບໍ່ຈຳເປັນ.ເງິນທີ່ປ່ອຍກູ້ໄປນັ້ນ ຜູ້ທີ່ມີໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບໃນການປ່ອຍກູ້ກໍ່ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບສູງ. ເພື່ອຈະຮັບປະກັນວ່າຈະບໍ່ກາຍເປັນໜີ້ທວງຍາກແລະ ສາມາດນຳຜົນຕອບແທນມາສູ່ອົງກອນ. ດັ່ງນັ້ນ, ທະນາຄານຈຳເປັນຕ້ອງໃຫ້ມີຫຼັກຊັບໃດໜຶ່ງຄ້ຳປະກັນ. (ຊະນິດຂອງຫຼັກຊັບຄ້ຳປະກັນແມ່ນຂຶ້ນກັບການກຳນົດຂອງທະນາຄານ) ຜູ້ທີ່ຈະຂໍກູ້ເງິນກໍ່ຄວນກຽມພ້ອມໃຫ້ມີຫຼັກຊັບທີ່ເໝາະສົມປະກອບໄປນຳ.

C 5 = Conditions (ເງື່ອນໄຂການກູ້ຢືມ): ໂດຍອີງຕາມສະພາບທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ສິ່ງແວດລ້ອມ, ຄວາມສະເພາະເຈາະຈົງຂອງແຫຼ່ງທຶນທີ່ກຳນົດໄວ້ ແລະ ບັນຫາອື່ນໆທີ່ເປັນຄວາມສ່ຽງ ທີ່ມີຜົນກະທົບຕໍ່ໂຄງການລົງທຶນ. ສິ່ງດັ່ງກ່າວຄືເງື່ອນໄຂທີ່ສຳຄັນເຊັ່ນ: ຄວາມສະເພາະເຈາະຈົງຂອງແຫຼ່ງທຶນທີ່ກຳນົດໄວ້ ໃນ

ແຕ່ລະບ້ວງເຊັ່ນ: ບ້ວງເງິນ 200ຕື້ ທີ່ບັງຄັບໃຫ້ຖືບັນຊີ ແລະ ປ່ອຍກູ້ໃນ 4 ຂະແໜງບໍລິມະສິດຂອງລັດຖະບານ ຕາຕະລາງທີ1: ລາຍການກວດສອບເອກະສານກ່ອນປ່ອຍກູ້ຂອງທະນາຄານ

ລາຍການເອກະສານ	ມີ/ບໍ່ມີ
- ແບບຟອມສະເໜີກູ້(ຕື່ມຂໍ້ມູນໃຫ້ຄົບຖ້ວນ)	✓
- ສຳເນົາບັດປະຈຳຕົວ, ສຳມະໂນຄົວ(ຜູ້ກູ້ຢືມ,ຜູ້ຄ້ຳປະກັນ,ເຈົ້າຂອງຫຼັກຊັບ)	✓
- ໃບສະຫຼຸບພາລະໜີ້ສິນທັງໝົດທີ່ມີຢູ່(ແຍກລາຍລະອຽດໄລຍະເວລາ, ງວດການຊຳລະຕົ້ນທຶນ+ດອກເບ້ຍຂອງແຕ່ລະບ້ວງຢູ່ສະຖາບັນການເງິນອື່ນ)	✓
- ໃບທະບຽນວິສາຫະກິດ	✓
- ໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ	✓
- ໃບສະຫຼຸບຊັບສິມບັດ ໄລຍະຍ້ອນຫຼັງ 1 ປີ	✓
- ໃບລາຍງານຜົນໄດ້ຮັບ ໄລຍະຍ້ອນຫຼັງ 1 ປີ	✓
- ໃບລາຍງານງົບກະແສເງິນສົດ ໄລຍະຍ້ອນຫຼັງ 1 ປີ	✓
- ໃບແຈ້ງການເດີນບັນຊີຂອງທຸລະກິດ 2 ປີຍ້ອນຫຼັງ ຫຼື ປຶ້ມບັນທຶກສະຫຼຸບບັນຊີປະຈຳວັນ,ເດືອນ,ປີ	✓
- ແຜນການນຳໃຊ້ເງິນກູ້ແບບລະອຽດ (ພ້ອມເອກະສານ+ຮູບປະກອບ)	✓
- ແຜນຄາດການລາຍຮັບ ແລະ ການດຳເນີນທຸລະກິດໃນຕໍ່ໜ້າ ຫຼັງໄດ້ຮັບເງິນກູ້ຢືມ	✓
- Invoice, Bill ຕ່າງໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ	✓
- ໃບສັ່ງຊື້ສິນຄ້າຫຼື ເອກະສານລາຍລະອຽດການສັ່ງຊື້ສິນຄ້າ	✓
- ສັນຍາເຊົ່າທີ່ດິນ,ອາຄານສຳນັກງານ,ຫ້າງຮ້ານ (ຖ້າມີ)	✓
- ສຳເນົາເອກະສານຫຼັກຊັບຄ້ຳປະກັນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ (ໃບຕາດິນ, ສັນຍາໂຄງການ, ບັນຊີເງິນຝາກ, ສັນຍາເຊົ່າ-ຊື້)	✓
- ໃບຢັ້ງຢືນຄວາມຖືກຕ້ອງຂອງຫຼັກຊັບຄ້ຳປະກັນຈາກບ້ານ(ລະບຸບໍ່ມີບັນຫາການຮ້ອງຟ້ອງ, ບໍ່ຖືກເວນຄືນ)	✓
ລວມ	16

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ການສຳພາດ ທະນາຄານທຸລະກິດ²,ສິງຫາ,2020

ບ້ວງຊ່ວຍເຫຼືອລ້າຈາກທະນາຄານໂລກ ຕ້ອງມີບົດປະເມີນຜົນກະທົບດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ.

² ທະນາຄານທຸລະກິດທີ່ໄດ້ສຳພາດມີ: ທະນາຄານພັດທະນາລາວ, ທະນາຄານຮ່ວມທຸລະກິດລາວຫວຽດນາມ, ທະນາຄານມາຮູຮານລາວ, ທະນາຄານໄຊຊ່ອນເທືອງຕິນ, ທະນາຄານລາວຈີນ ແລະ ທະນາຄານເອສທິ

ຜູ້ປະກອບການລາວທີ່ຕ້ອງການເຂົ້າຫາແຫຼ່ງທຶນໄດ້ຕ້ອງເລີ່ມປະເມີນຄວາມຮ່ວມຮູ້ຂອງຕົນເອງກ່ອນໃນເບື້ອງຕົ້ນຕາມລະບຽບ ແລະ ເງື່ອນໄຂທີ່ທະນາຄານໃຊ້ໃນການພິຈາລະນາປ່ອຍກູ້ (ຕາຕະລາງທີ 1 ແລະ ຫຼັກການ 5C) ວ່າຕົນເອງຜ່ານ ແລະ ມີເງື່ອນໄຂຄົບຖ້ວນແລ້ວບໍ່ ຖ້າຜ່ານແມ່ນໄປຂັ້ນຕອນທີ 2. ແຕ່ຖ້າຄິດວ່າໂຕເອງຍັງບໍ່ຜ່ານ ແມ່ນຕ້ອງໄດ້ແກ້ໄຂບັນຫາດັ່ງກ່າວໃຫ້ຖືກຕ້ອງ (ການຈົດທະບຽນ ແລະ ເຄື່ອນໄຫວທຸລະກິດ, ລະບົບການຈົດກ່າຍບັນຊີທີ່ເປັນມາດຕະຖານຕາມຫຼັກການບັນຊີ). **ຂັ້ນຕອນທີ 2** ພະຍາຍາມຕິດຕໍ່ກັບທະນາຄານ (ຝ່າຍສິນເຊື້ອ) ໂດຍສອບຖາມຂໍຄໍາແນະນໍາຂັ້ນຕອນ ແລະ ເງື່ອນໄຂໃນການກູ້ເງິນ ຖ້າເຂົ້າໃຈເປັນເອກະພາບກັນແລ້ວ ໃຫ້ຜູ້ປະກອບການຊື້ແບບຝອມ ແລ້ວປະກອບໃຫ້ຄົບຖ້ວນ. **ຂັ້ນຕອນທີ 3** ແຈ້ງໃຫ້ທະນາຄານລົງໄປປະເມີນຫຼັກຊັບ ແລະ ວິເຄາະຄວາມເປັນໄປໄດ້ຂອງໂຄງການ. ຖ້າປະເມີນແລ້ວລູກຄ້າຜ່ານເງື່ອນໄຂ ທະນາຄານຈະສ້າງບົດລາຍງານການອະນຸມັດສິນເຊື້ອ; ຫຼັງຈາກນັ້ນຈະແຈ້ງການອະນຸມັດສິນເຊື້ອ ແລະ ເງື່ອນໄຂສິນເຊື້ອໃຫ້ລູກຄ້າ. **ຂັ້ນຕອນທີ 4** ເຊັນສັນຍາ ແລະ ຈົດທະບຽນ (ທີ່ດິນ, ສານ) ປະກອບເອກະສານຖອນນໍາໃຊ້ເງິນກູ້ຝ່ອມທັງຕິດຕາມການໃຊ້ເງິນ.

3) ສາເຫດໃດທີ່ເຮັດໃຫ້SMEs ລາວ ບໍ່ສາມາດເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງເງິນກູ້ຂອງກອງທຶນສິ່ງເສີມSMEsໄດ້?
ການຄົ້ນຄວ້າພົບວ່າ ແມ່ນມາຈາກຫຼາຍສາເຫດ ທັງສາເຫດໃນຕົວ ແລະ ນອກຕົວ ສະຫຼຸບໄດ້ດັ່ງນີ້:

ສາເຫດທີ 1 SMEs ລາວສ່ວນໃຫຍ່ ແມ່ນຍັງບໍ່ທັນມີຄວາມເຂັ້ມແຂງພຽງພໍ ສໍາລັບການປະຕິບັດຕາມລະບຽບ, ເງື່ອນໄຂຂອງກອງທຶນ ແລະ ຂອງທະນາຄານ: ຜົນທີ່ເກີດຂຶ້ນ ແມ່ນຕ້ອງໄດ້ໃຊ້ເວລາພັດທະນາ ແລະ ປັບຕົວ ເພາະທຸລະກິດລາວສ່ວນຫຼາຍແມ່ນທຸລະກິດແບບຄອບຄົວ, ລະບົບການບໍລິຫານຍັງເປັນແບບປະຖົມປະຖານ, ຍັງຂາດຄວາມເປັນມືອາຊີບໃນການດໍາເນີນທຸລະກິດເປັນຕົ້ນແມ່ນລະບົບການຖືບັນຊີທີ່ເປັນມາດຕະຖານ. ຈາກການສໍາຫຼວດວິສາຫະກິດທົ່ວປະເທດຄັ້ງທີ 2 (ສູນສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ, 2015) ໃນຈໍານວນ 124,873 ຫົວໜ່ວຍໃນນັ້ນ

ເປັນ SMEs ກວມເອົາເຖິງ 99.8% ແຕ່ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບການຈັດອັນດັບ SMEs ຕາມປະເພດ (ເຂັ້ມແຂງ, ກາງ, ອ່ອນ) ແມ່ນຍັງບໍ່ມີຄວາມຊັດເຈນ ແລະ ຄົບຖ້ວນເຊິ່ງເຮັດໃຫ້ທະນາຄານມີຄວາມສ່ຽງ, ມີຕົ້ນທຶນຄ່າສິ້ນເປືອງຕ່າງໆໃນການສືບຄົ້ນປະຫວັດສູງກວ່າທີ່ຄວນຈະເປັນ.

ສາເຫດທີ 2 ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດ(ທີ່ຕ້ອງການກູ້ຢືມສ່ວນຫຼາຍ) ຕໍ່ຈຸດປະສົງ, ເປົ້າໝາຍ, ເງື່ອນໄຂການສະໜອງສິນເຊື້ອຂອງກອງທຶນSMEs ຍັງບໍ່ສູງ ແລະ ບໍ່ເລິກເຊິ່ງ: ສິ່ງດັ່ງກ່າວແມ່ນສິ່ງທີ່ມີຜົນໃນການພິຈາລະນາຂອງທະນາຄານ. ເງິນໃນບ້ວງເງິນ ກອງທຶນສິ່ງເສີມ SME (ບ້ວງເງິນກໍ່ຕັ້ງກອງທຶນ 32 ຕື້ກີບ, ບ້ວງເງິນກູ້ຢືມ ແລະ ຊ່ວຍເຫຼືອລ້າຈາກທະນາຄານໂລກ 111.68 ຕື້ກີບ ແລະ ບ້ວງເງິນທີ່ລັດຖະບານປະກອບໃຫ້ 200 ຕື້ກີບ) ຖືເປັນແຫຼ່ງທຶນສະເພາະ ທີ່ເນັ້ນສິ່ງເສີມໃຫ້ຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດທີ່ສາມາດປະຕິບັດຕາມເງື່ອນໄຂຂອງກອງທຶນ ໂດຍປ່ອຍກູ້ຜ່ານທະນາຄານ. ສິ່ງດັ່ງກ່າວ ຈະມີຜົນໃນການກຽມໂຕ, ກຽມຄວາມຮ່ວມໄວ້ລ່ວງໜ້າ ແລະ ສ້າງຄວາມຊັດເຈນຂອງຂໍ້ມູນ. ນອກຈາກນັ້ນ ກອງທຶນມີທຶນທີ່ຈໍາກັດ ຖ້າທຽບກັບຈໍານວນທຸລະກິດທີ່ຕ້ອງການຢືມ, ດັ່ງນັ້ນ SMEs ທີ່ເຂັ້ມແຂງ, ໄດ້ເງື່ອນໄຂຈະສາມາດເຂົ້າເຖິງສິນເຊື້ອດັ່ງກ່າວໄດ້ກ່ອນ. ສ່ວນຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ເງື່ອນໄຂ(ສະເໜີຂໍກູ້ກາຍວົງເງິນ) ຈະເປັນຜູ້ທີ່ບໍ່ສາມາດເຂົ້າເຖິງ .

ສາເຫດທີ 3 ພາຍໃຕ້ແຫຼ່ງທຶນທີ່ມີຈໍາກັດແຕ່ຄວາມຕ້ອງການກູ້ຢືມພັດຫຼາຍ ເນື່ອງຈາກດອກເບ້ຍຕໍ່າພຽງແຕ່ 3% ຕໍ່ປີ (ສໍາລັບບ້ວງ 200ຕື້ ຂອງລັດຖບານ) ເມື່ອທຽບໃສ່ເງິນກູ້ປົກກະຕິທີ່ 8-12% ຕໍ່ປີ: ໂດຍອີງໃສ່ຈຸດປະສົງ, ເປົ້າໝາຍ, ເງື່ອນໄຂການສະໜອງສິນເຊື້ອຂອງກອງທຶນ SMEs ທີ່ເນັ້ນຊ່ວຍເຫຼືອທຸລະກິດທີ່ສາມາດປະຕິບັດເງື່ອນໄຂທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນ

ຕາຕະລາງທີ 2: ລາຍການຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທີ່ປຶ້ນອ້ອມການກູ້ເງິນ

ລາຍການ	ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຂຶ້ນຕໍ່າ(ກີບ)
1. ໃນຂອດທະນາຄານ	
- ແບບຝອມສະເໜີຂໍສິນເຊື່ອ	20,000
- ຄ່າທຳນຽມປະກອບເອກະສານ	200,000
- ຄ່າທຳນຽມປະເມີນຫຼັກຊັບຕໍ່ຕອນ	100,000
- ຄ່າທຳນຽມອະນຸມັດສິນເຊື່ອ	0.8%-3% ຂອງວົງເງິນອະນຸມັດ
- ຄ່າດອກເບ້ຍ	3% ຂອງວົງເງິນອະນຸມັດ
- ຄ່າກວດເບິ່ງຊັບສິນ(Clearing House)	50,000
2. ໃນຂອດຜູ້ປະກອບການ(ຕຽມແຜນທຸລະກິດ ແລະ ເອກະສານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ)	0.5 -1 % ຂອງວົງເງິນອະນຸມັດ
3. ໃນຂອດທີ່ດິນ	
- ຄ່າທຳນຽມບໍລິການປະຕູດຽວຕໍ່ໃບຕາດິນ.	50,000
- ຄ່າສະແຕມ	80,000
- ຄ່າບຳລຸງຮັກສາໃບຕາດິນ	50,000
- ຄ່າກວດກາເອກະສານ ຕໍ່ 1 ໜ້າ	5,000
- ຈິດທະບຽນທີ່ດິນ	0.2 % ຂອງວົງເງິນອະນຸມັດ
4. ຂອດສານ(ຄ່າທຳນຽມສານ)	
- ຄ່າແບບຝອມສັນຍາເງິນກູ້ (5ຊຸດ)	100,000
- ຄ່າແບບຝອມສັນຍາຄຳປະກັນ (5ຊຸດ)	100,000
5. ໃນຂອດບ້ານ(ເບື້ອງຕົ້ນ)	
- ໃບຍັງຍືນທີ່ຢູ່	10,000
- ໃບຍັງຍືນຄຳປະກັນ	10,000
- ໃບຍັງຍືນຕອນດິນ	10,000
- ອື່ນໆ	70,000

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ການສຳພາດ ທະນາຄານທຸລະກິດ ແລະ ການໄລ່ລຽງຂອງຜູ້ຂຽນ, ສິງຫາ, 2020 ຕົວເລກຄ່າໃຊ້ຈ່າຍດັ່ງກ່າວອາດມີຄວາມແຕກຕ່າງ ແລະ ປ່ຽນແປງໃນແຕ່ລະທະນາຄານ

ດຳລັດ 299/ລບ³ ເຊິ່ງທຸລະກິດສ່ວນຫຼາຍທີ່ສາມາດປະຕິບັດໄດ້ແມ່ນ SMEs ທີ່ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ (ລູກຄ້າຊັ້ນດີ) ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມຍືນຍົງ, ມີປະສິດ ທີ່ຜົນໃນການນຳໃຊ້ທຶນ ແລະ ເປັນການລິເລີ່ມຖອດຖອນບົດຮຽນໃນການດຳເນີນການຂອງກອງທຶນໃນໄລຍະທຳອິດ. ສ່ວນຫົວໜ່ວຍທີ່ບໍ່ຜ່ານເງື່ອນໄຂແມ່ນຕ້ອງໄດ້ພະຍາຍາມປັບປຸງ ແລະ ຍົກລະດັບຕົນເອງໃຫ້ໄດ້ເງື່ອນໄຂ ຈຶ່ງສາມາດຍືມໄດ້ໃນຕໍ່ໜ້າ. ເຊິ່ງໃນປັດຈຸບັນກອງທຶນໄດ້ມີແຜນການ ແລະ ການປະຕິບັດທີ່ຈະແຈ້ງທີ່ຈະຊ່ວຍລູກຄ້າໃນຊັ້ນຕໍ່ມາ ໂດຍສະເພາະການປ່ອຍເງິນກູ້ຜ່ານສະຖາບັນການເງິນຈຸນລະພາກ ທີ່ໄດ້ດຳເນີນການແລ້ວໃນປັດຈຸບັນໃນອັດຕາດອກເບ້ຍ 12% ຕໍ່ປີ. ເຊິ່ງອັດຕາດອກເບ້ຍດັ່ງກ່າວເຫັນວ່າຂ້ອນຂ້າງຕ່ຳເມື່ອທຽບໃສ່ອັດຕາດອກເບ້ຍປົກກະຕິຂອງສະຖາບັນການເງິນຈຸນລະພາກ.

ສາເຫດທີ 4 ຕົ້ນທຶນໃນການປະກອບເອກະສານເງິນກູ້ກ່ອນຈະໄດ້ເງິນແມ່ນບໍ່ງ່າຍ SMEs ທີ່ກູ້ຍືມຕ້ອງປະຕິບັດຕາມລະບຽບ, ເງື່ອນໄຂຂອງທະນາຄານ ແລະ ກອງທຶນຢ່າງຄົບຖ້ວນ. SMEs ຕ້ອງການກູ້ຍືມຕ້ອງໄດ້ວາງແຜນ, ກຽມຕົວຫຼາຍຢ່າງເພື່ອໃຫ້ທະນາຄານເຊື່ອໝັ້ນ ແລະ ຜ່ານການພິຈາລະນາ. ສິ່ງດັ່ງກ່າວຖືວ່າ ແມ່ນບັນຫາ ແລະ ອຸປະສັກຫຼາຍສົມຄວນໃຫ້ SMEs ທີ່ບໍ່ມີປະສົບການກູ້ຍືມເງິນນຳທະນາຄານມາກ່ອນ ແລະ ເປັນປະເພດທຸລະກິດນ້ອຍ ເບິ່ງລາຍການຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທີ່ປຶ້ນອ້ອມການກູ້ເງິນໃນຕາຕະລາງທີ 2.

3. ຂໍ້ສະເໜີແນະນຳດ້ານນະໂຍບາຍ

(1) **ຊຸກຍູ້ ແລະ ສົ່ງເສີມຄວາມອາດສາມາດຂອງຜູ້ປະກອບການ SMEs ໃຫ້ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ.** ລັດຖະບານຄວນຊຸກຍູ້ຜູ້ປະກອບການໃຫ້ສາມາດຍົກລະດັບຄວາມຮູ້ວິຊາການໃຫ້ສູງຂຶ້ນ ໂດຍຜ່ານການຝຶກອົບຮົມດ້ວຍທຶນຂອງທຸລະກິດເອງ ພາຍໃຕ້ນະໂຍບາຍການຫຼຸດພາສີ-ອາກອນກຳໄລທ້າຍປີ ສຳລັບ SMEs ທີ່ໄດ້ລົງທຶນຍົກລະດັບຄວາມຮູ້ໃຫ້ພະນັກງານ, ນອກຈາກ

³ ດຳລັດເລກທີ 299/ລບວ່າດ້ວຍກອງທຶນສົ່ງເສີມວິສາ ຫະກິດຂະໜາດນ້ອຍແລະ ກາງ, ລົງວັນທີ4/9/ 2019

ນັ້ນ ກໍ່ຄວນສົ່ງເສີມໃຫ້ທະນາຄານທີ່ໄດ້ຮັບເງິນກອງທຶນປະກອບສ່ວນສ້າງຄວາມຮູ້ ແລະ ໃຫ້ຄໍາປຶກສາໂດຍບໍ່ເສຍຄ່າໃຫ້ກັບ SMEs ໃຫ້ມີເງື່ອນໄຂສາມາດຢືມເງິນຈາກທະນາຄານ.

(2) ນໍາໃຊ້ກອງທຶນສົ່ງເສີມ SMEs ເພື່ອເປັນເຄື່ອງມືໃນການພັກດັນ SMEs ຂອງປະເທດຫັນເຂົ້າສູ່ລະບົບທຸລະກິດລາວທີ່ທາງການຫຼາຍຂຶ້ນ ໂດຍສະເພາະແມ່ນການຂຶ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດ, ຖືບັນຊີ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານທີ່ມີປະສິດທິພາບ.

(3) ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບກອງທຶນ SMEs ຢ່າງທົ່ວເຖິງ, ຈະແຈ້ງ ແລະ ຊັດເຈນ ໃຫ້ພາກທຸລະກິດ ພ້ອມນັ້ນກໍ່ຕ້ອງມີສາຍດ່ວນ ແລະ ໜ່ວຍງານໃຫ້ຄໍາປຶກສາສະເພາະເພື່ອຊີ້ແຈງກ່ຽວກັບກອງທຶນສົ່ງເສີມ SMEs ແລະ ການແກ້ໄຂບັນຫາ ຫຼື ອຸປະສັກທີ່ SMEs ຜິບພໍ້. ນອກຈາກນັ້ນ ການສ້າງລະບົບ ແລະ ກົນໄກອໍານວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ SMEs ຮັບຊາບຂໍ້ມູນທີ່ວ່ອງໄວ ແລະ ຫັນການ ໂດຍຜ່ານການແບ່ງປັນຂໍ້ມູນກັບທະນາຄານ ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກໍ່ເປັນອີກວິທີທາງຊ່ວຍ SMEs ໃຫ້ສາມາດກຽມຕົວທີ່ດີເພື່ອສະເໜີຂໍ້ກູ້ຢືມເງິນຈາກທະນາຄານ.

(4) ຫຼຸດຜ່ອນຕົ້ນທຶນໃນການກູ້ຢືມລົງ ດ້ວຍການປັບປຸງລະບົບຂັ້ນຂອດເອກະສານການກູ້ເງິນຂອງທະນາຄານໃຫ້ງ່າຍຂຶ້ນ ແລະ ສັ້ນລົງ ເຊິ່ງບັນຫານີ້ໜ່ວຍງານຄຸ້ມຄອງກອງທຶນສົ່ງເສີມ SMEs ແລະ ທະນາຄານທຸລະກິດທີ່ໄດ້ຮັບເງິນສົ່ງເສີມ SMEs ຄວນປຶກສາໃນລາຍລະອຽດເພື່ອນໍາໄປສູ່ລະບົບເອກະສານທີ່ສະດວກວ່ອງໄວ ແຕ່ມີປະສິດທິພາບໃນການປ່ອຍກູ້ໃນແຕ່ລະເປົ້າໝາຍ.

4. ສະຫຼຸບ

ການເຂົ້າຫາແຫຼ່ງທຶນຂອງວິສາຫະກິດຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ກາງ ພາຍໃຕ້ໂຄງການກອງທຶນສົ່ງເສີມ SMEs ແມ່ນມີຫຼາຍສິ່ງທ້າທາຍ ເຊິ່ງບໍ່ງ່າຍສໍາລັບຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດດັ່ງກ່າວ. ເຊິ່ງສາເຫດທີ່ SMEs ລາວຈໍານວນໜຶ່ງບໍ່ສາມາດເຂົ້າຫາແຫຼ່ງທຶນດັ່ງກ່າວໄດ້ແມ່ນມາຈາກ

ຫຼາຍສາເຫດ. ສິ່ງສໍາຄັນສຸດແມ່ນບັນຫາພາຍໃນຂອງຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດ ທີ່ບໍ່ສາມາດຍົກລະດັບຕົນເອງໃຫ້ເປັນ SMEs ທີ່ເຂັ້ມແຂງ ແລະ ໄດ້ເງື່ອນໄຂຕາມລະບຽບການຂອງທະນາຄານ. ດັ່ງນັ້ນ ແນວທາງສົ່ງເສີມ SMEs ໃຫ້ສາມາດເຂົ້າເຖິງກອງທຶນສົ່ງເສີມ SMEs ໃນຕໍ່ໜ້າ ຈຶ່ງຕ້ອງເລັ່ງໃສ່ ສ້າງເງື່ອນໄຂໃຫ້ SMEs ສາມາດປັບປຸງຕົນເອງ, ຄວບຄູ່ກັບການຊຸກຍູ້ໃຫ້ SMEs ທີ່ໄດ້ເງື່ອນໄຂ ໃຫ້ມີຄວາມສະດວກໃນການເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງທຶນດອກເບ້ຍຕໍ່າຫຼາຍຂຶ້ນ ໂດຍໜ່ວຍງານຄຸ້ມຄອງກອງທຶນສົ່ງເສີມ SMEs ແລະ ທະນາຄານທຸລະກິດທີ່ເຂົ້າຮ່ວມໂຄງການ ຕ້ອງໄດ້ປຶກສາຫາລືເຖິງວິທີການທີ່ເໝາະສົມ ແນ່ໃສ່ຮັບປະກັນໃຫ້ເກີດການຜະລິດພາຍໃນທີ່ເຂັ້ມແຂງ ເພື່ອກາຍເປັນຫົວໜ່ວຍສ້າງແຮງງານ ແລະ ຖານລາຍຮັບດ້ານງົບປະມານຂອງລັດຖະບານໃນຕໍ່ໜ້າ.

ເອກະສານອ້າງອີງ

1. ດໍາລັດເລກທີ 299/ລບວ່າດ້ວຍ“ກອງທຶນສົ່ງເສີມວິສາຫະກິດຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ກາງ” ລົງວັນທີ 4/9/2019.
2. ບົດລາຍງານ 6 ເດືອນທ້າຍປີ 2020 ຂອງກອງທຶນສົ່ງເສີມວິສາຫະກິດຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ກາງ, ລົງວັນທີ4/11/ 2020
3. ກົມສົ່ງເສີມວິສາຫະກິດຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ກາງ (2020) ແຜນພັດທະນາວິສາຫະກິດຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ກາງ 2016-2020, <http://dosmep.org/priority-areas/> ເຂົ້າເບິ່ງວັນທີ 20 ມັງກອນ 2020
4. ບົດລາຍງານການເຄື່ອນໄຫວຂອງ “ກອງທຶນສົ່ງເສີມວິສາຫະກິດຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ກາງ (ທສວ)”, ສະບັບເລກທີ 352/ທສວ ວັນທີ 3 ກໍລະກົດ 2020
5. ຂໍ້ຕົກລົງບັນຊີໂຄງການລົງທຶນ ແລະ ກິດຈະການຕ່າງໆທີ່ຈະຕ້ອງດໍາເນີນ ການສຶກສາເບື້ອງຕົ້ນ

ກ່ຽວກັບຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ຫຼື ການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດ ສະບັບເລກທີ 8056/ກຊສ, ລົງວັນທີ 17 ທັນວາ 2013

6. ກົມສິ່ງເສີມວິສາຫະກິດຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ກາງ, (2020) “ເງື່ອນໄຂການເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງທຶນບ້ວງເງິນ 200ຕື້ ຂອງລັດຖະບານ”.
7. ສົມເດດ ໂພທິສານ (2018) “ຜົນກະທົບຂອງການຫຼຸດອັດຕາດອກເບ້ຍເງິນກົບຕໍ່ທຸລະກິດຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ກາງ ແລະ ເສດຖະກິດ ຂອງສປປລາວ”, ບົດຄົ້ນຄວ້ານະໂຍບາຍການຄ້າຫຍໍ້, ສະຖາບັນຄົ້ນຄວ້າເສດຖະກິດອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ.
8. ພັນປະກິດ ອ່ອນພັນດາລາ (2018) “ຜົນການສຳຫຼວດຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງ SMEs ລາວ” ບົດຄົ້ນຄວ້ານະໂຍບາຍການຄ້າຫຍໍ້, ສະຖາບັນຄົ້ນຄວ້າເສດຖະກິດອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ.
9. ຈັນທະພອນ ສິລິປັນໂຍ (2019) “ຄຳຄອງຊີບໃນນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນສູງແທ້ບໍ່? ທາງເລືອກໃນການແກ້ໄຂມິແນວໃດ”, ສະຖາບັນຄົ້ນຄວ້າເສດຖະກິດອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ.